

POSTANOWIENIE

Dnia 9 lipca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Adam Redzik (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Oktawian Nawrot

SSN Tomasz Przesławski

w sprawie ze skargi K. N.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Najwyższym w sprawie o sygn. akt I ZI 65/23,
z udziałem Skarbu Państwa - Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych
9 lipca 2024 r.,

1. pozostawia skargę bez rozpoznania;

**2. nakazuje zwrócić ze Skarbu Państwa - Sądu Najwyższego
na rzecz K. N. kwotę 200 (dwieście) złotych uiszczoną tytułem
opłaty od skargi.**

Oktawian Nawrot Adam Redzik Tomasz Przesławski

UZASADNIENIE

I.

I.1. Pismem z 11 kwietnia 2024 r. K. N. wniósł skargę na naruszenie prawa
strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed
Sądem Najwyższym w sprawie o sygn. I ZI 65/23 wnosząc o: (1) stwierdzenie
przewlekłości postępowania w powołanej sprawie, (2) wydanie zaleceń co do
niezwłocznego rozpoznania wniosku o zezwolenie na pociągnięcie do

odpowiedzialności karnej i wydanie uchwały, (3) przyznanie od Skarbu Państwa – Sądu Najwyższego kwoty 5 000 zł tytułem odszkodowania za zaistniałą przewlekłość.

I.2. W uzasadnieniu skargi Skarżący wskazał, że 25 września 2023 r. złożył osobiście w Biurze Podawczym Sądu Najwyższego wniosek o wydanie uchwały zezwalającej na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej sędziego Sądu Apelacyjnego w Warszawie i jednocześnie zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego Sędziów Sądów Powszechnych. Skarżący podniósł, że uchwała powinna zostać wydana w terminie do 30 dni, co nie nastąpiło. W sprawie nie rozpoznano nawet wniosków Skarżącego o wyłączenie sędziego referenta. Od daty wpływu wniosku Skarżącego o wydanie uchwały zezwalającej na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej, akta przetrzymywane są beczynnie przez innego sędziego, zaś Sąd Rejonowy Katowice – Zachód 21 marca 2024 r. wydał postanowienie o umorzeniu postępowania wobec nie wydania uchwały przez Sąd Najwyższy.

I.3. Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego w odpowiedzi na skargę z 10 czerwca 2024 r. zgłosił swój udział w sprawie oraz wniósł o pozostawienie skargi bez rozpoznania.

II.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

II.1. Według art. 2 ust. 1 ustawy z 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1725, dalej: u.s.p.p.) strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych

i prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

II.2. W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalony i niekontrowersyjny pozostaje pogląd, że przez „tok postępowania w sprawie” w znaczeniu przyjętym w art. 2 ust. 1 i art. 5 ust. 1 u.s.p.p., należy rozumieć „postępowanie co do istoty sprawy” (postanowienie Sądu Najwyższego z 10 lipca 2019 r., I NSP 63/19). „Sprawą” w postępowaniu sądowym jest oskarżenie w sprawie karnej, pozew w postępowaniu cywilnym procesowym, wniosek w postępowaniu nieprocesowym itd., w którym ma zapaść orzeczenie o prawach osoby wszczynającej postępowanie (postanowienie Sądu Najwyższego z 19 grudnia 2023 r., I NSP 274/23). Postępowanie o zezwolenie na pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności karnej nie jest postępowaniem dyscyplinarnym, ale specyficznym (incydentalnym) rodzajem postępowania (uchwała Sądu Najwyższego z 9 października 2009 r., SNO 68/09). Natomiast skarga nie przysługuje na przewlekłość postępowania incydentalnego, jest to bowiem postępowanie spoza głównego nurtu postępowania w przedmiocie odpowiadającym przytoczonemu pojęciu „sprawy” (postanowienie Sądu Najwyższego z 28 września 2021 r., I NSP 130/21).

II.3. W konsekwencji nie ma możliwości wniesienia skargi na przewlekłość postępowania w przedmiocie zezwolenia na pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności karnej, które to postępowanie nie jest postępowaniem co do istoty sprawy.

II.4. Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy w pkt 1 postanowienia na podstawie art. 430 § 1 k.p.k. w zw. z art. 8 ust. 2 u.s.p.p. pozostawił skargę bez rozpoznania.

II.5. W pkt 2 orzeczenia Sąd Najwyższy orzekł o zwrocie na rzecz Skarżącego kwoty 200 zł uiszczonej przez niego tytułem opłaty od skargi. Wprawdzie ustawodawca w art. 17 ust. 3 u.s.p.p. nakazuje sądowi z urzędu zwrócić uiszczoną opłatę od skargi w sytuacji odrzucenia skargi, to w ocenie Sądu Najwyższego, z uwagi na zbieżny charakter tych rozstrzygnięć względem przypadku pozostawienia skargi bez rozpoznania, regulacja ta znajduje

odpowiednie zastosowanie w niniejszej sprawie (postanowienie Sądu Najwyższego z 26 października 2022 r., I NSP 315/22).

II.6. Z tych wszystkich względów Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji.

Oktawian Nawrot Adam Redzik Tomasz Przesławski

[SOP]

[ał]